

kassehjælp — kun kan ydes *med* Fattighjælps Virkning, efter den adspurgtes Formening bør kunne ydes *uden* Fattighjælps Virkning. Der er ved Bearbejdelsen gaaet ud fra, at denne Forstaaelse er rigtig, og den ligger øjensynligt i de fleste Tilfælde til Grund for Besvarelsene, ogsaa hvor det ikke udtrykkeligt er angivet, ligesom den er Forudsætningen for en Række af de negative Besvarelser, der motiveres ved, at Hjælpekassen er til Raadighed i de Tilfælde, der kunde tænkes at foreligge. Det udtales f. Eks. af Præstø og Randers Amter, at der i visse Tilfælde er truffet den Ordning, at Kommunen yder et ekstraordinært Tilskud til Hjælpekassen under den (stiltiende) Forudsætning, at Tilskudet skal anvendes til at understøtte en nærmere angiven Person eller Familie. Det gøres gældende (af Randers Amt), at man ad denne Vej kan komme ret vidt, om end (som af Præstø Amt fremhævet) Betingelsen er den, at Hjælpekassens selvstændige Stilling ikke af Hjælpekassebestyrelsen paaberaabes som en Hindring for en saadan Ordning.

Af *almindelige Bemærkninger* skal her kun nævnes de af Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet fremsatte enslydende Udtalelser, hvorefter Betegnelsen »Fattighjælp uden Fattighjælps Virkning« ikke mere synes helt tidssvarende, idet den erfaringsmæssigt jævnlig afskrækker de paagældende trængende fra at søge Hjælp. Det anbefales derfor at afløse Betegnelsen med et andet Udtryk, saaledes at den paagældende Hjælp i den offentlige Bevidsthed kan nærme sig andre Former for offentlig Hjælp (Enkebørnsunderstøttelse, Hjælpekassehjælp e. l.). I denne Forbindelse nævnes det ogsaa, at den paagældende Hjælpeform formentlig bør udgaa af den egentlige Fattiglov og overføres til en ny særlig Lov.

Iøvrigt vedrører de fleste af de modtagne Besvarelser *Sygd*om, idet de udtaler — i Almindelighed eller under Henvisning til de enkelte af de gældende Lovbestemmelser, der allerede nu tillader at yde Hjælp uden Fattighjælps Virkning under Sygdom — at Adgangen til at yde saadan Hjælp bør udvides, saaledes at Antallet af Tilfælde, hvor en trængende under Sygdom er henvist til egentlig Fattighjælp, indskrænkes. Besvarelsene vedrører, forsaavidt de udtrykkeligt nævner gældende Lovbestemmelser, særlig Fattiglovens P ragraffer 44, 61 og 63. Om de enkelte Besvarelser anføres følgende:

Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet udtaler, at Hjælpen efter Fattiglovens § 61 formentlig bør udvides til at gælde, *dels* for den paagældende Patient for en Tid før Indlæggelsen paa og efter Udskrivningen fra de i Paragraffen nævnte Anstalter, *dels* — under den paagældendes Ophold paa Anstalt — for de Personer, overfor hvem han har Forsørgerpligt. Endvidere gør de opmærksom paa, at *Beklædningshjælpen* for Personer, der ikke indlægges paa § 61-Anstalter, har Fattighjælps Virkning, medens den formenes at burde kunne ydes af Kommunerne uden Fattighjælps Virkning til de i Invalidforsikringslovens § 20 omhandlede Personer, selv om de paagældende ikke indlægges paa § 61-Anstalter, men paa andre Anstalter. Endelig gøres det af de 3 Institutioner angaaende *Fattiglovens § 63* gældende, at de har det Indtryk, at adskillige Kommuner jævnlig søger at komme bort fra at yde Hjælp efter denne Paragraf, hvorved Sammenhængen mellem de forskellige Slags Hjælp efter det sociale Lovkompleks af 1921 kan brydes. Det henstilles derfor til Overvejelse, om det var muligt at finde noget fastere Regler for Ydelsen af denne Hjælp, f. Eks. gennem en Graduering af denne efter den trængendes Indtægts- og Formueforhold.

Sundhedsstyrelsen og Kredslægeforeningen udtaler, at enhver Hjælp, der ydes i Anledning af Svangerskab, Fødsel, Barselseng og det nyfødte Barns Pleje, herunder fuld Erstatning til en arbejdende Kvinde under Svangerskabets sidste Halvdel, Fødsel paa kommunal Fødeklínik og Udstyr til det nyfødte Barn, bør være uden Fattighjælps Virkning. *Sundhedsstyrelsen* gør endvidere gældende, at Behandling af Erhvervs- og